

Bude ze mě voják, těší se Lukáš Bauer. Nejdřív se ale musí zbavit modré knížky

Jablonecká lyžařka a začínající novinářka Šárka Sudová vede rozhovor se svým kolegou Lukášem Bauerem, který stejně jako ona závodí za libereckou Duklu.

» Pokračování ze strany B1

Kvůli čemu?

Ekzém, alergie a podobné radosti.

Usiloval jsi o ni tehdy?

Neusiloval, ale nebránil jsem se jí. Byla jiná doba a na Dukle jiné vedení. Prostě se mi tam nechtělo. A za dva roky bylo přezkoumání a já si tentokrát říkal, že bych tam už možná šel.

A modré knížky ses potřeboval pro změnu zbavit.

Takový byl plán. Jenže i když jsem se u těch testů vážně snažil, dali mi ji znovu. Teď mám opět možnost tu uniformu obléknout, ale nejdřív musím projít novým přezkoumáním zdravotního stavu a pak absolvovat příjmače ve Vyškově. Letos ho určitě nestihnu, ale příští rok to snad dopadne.

Umíš si sám sebe představit se samopalem?

Jo! Fakt umím.

O vášni jménem cyklistika

O své zkušenosti z příjmače se s tebou může podělit jeho čerstvý absolvent a tvůj reprezentační parták Martin Jakš. S ním i celou reprezentací jsi v červnu absolvoval letošní první společné soustředění v Liberci, jehož hlavní náplní byla cyklistika. Jak to dopadlo?

Dvakrát na zem. Za tohle soustředění jsem na kole spadl víckrát než za celý loňský rok. Ale jinak to proběhlo dobře. Akorát jsem měl začít s lehčím tréninkem a už od prvního dne se vše zvrhlo v tradiční závodění s ostatními, kdy nikdo nechce ukázat, že je na tom hůř než ten druhý. Prostě klasické soustředění.

„Ustlal“ sis dokonce na prestižním závodě Pražské schody a tvůj pád byl možná nejsledovanější událostí celého dne.

A to mě na tom šve. Mluvílo se o mně možná víc než o vítězi. Týmu jsem sice udělal slušnou reklamu, ale kvůli tomu jsem si nelehnul. Zklamalo mě i to, že jsem ten závod prostě chtěl dojet.

Jsi členem cyklistické stáje Volvo Auto Hase MTB. To si ani v létě

nechceš odpočinout od profesionálního závodění?

Do týmu jsem se dostal díky spolupráci s firmou Volvo. Ale nejsem tam proto, abych dělal výsledky. Cílem bylo spíš ukázat, že kvalitní tým nemusí být vždycky tvořen jenom profi bikery a přitáhnout tak větší pozornost lidí.

Co to přináší tobě osobně?

Kolo pro mě znamená přípravu na zimu, koníček, vášeň a možnost okusit jiné závodní prostředí. A od ostatních kluků v týmu se něco přiučím. Například Honza Hruška mi toho hodně poradil na Pražských schodech. I když to pak na mém výkonu vůbec nebylo znát (smích).

Myslíš, že je na tebe jako na známou tvář vyvíjen větší tlak?

Dřív to bylo jednodušší, poznalo mě třeba pět lidí a normálně se je. Dneska si každý honí triko tím, že předjel Bauera. Kdekdo mi chce dokázat, že to neumím, a když třeba dojezu 15., každý mi řekne: „Blbý, co?“ A přitom pro mě je to super výsledek!

Kdy tě čeká vrchol bikové sezony?

Tak tím měly být právě ty Pražské schody, kdy jsem se rozmáznul hned v prvním sjezdu. Vrcholem sezony pro mě tedy byl ten poslední schod, který mě sundal z kola. A to jsem tak nějak věděl, že tam bude problémové místo, a stejně jsem se mu nevyhnul.

Chybělo málo a místo běžeckého lyžování byla tvým sportem č. 1 právě cyklistika. Co nakonec rozhodlo?

Až do juniorů jsem občas závodil na horském kole a rozhodoval se mezi lyžemi a kolem. Ale pak jsem vyhrál nějaké republikové závody na běžkách a bylo rozhodnuto.

O stěhování na sever

Netluče se běžecká příprava s tou v sedle?

Je pravda, že toho na kole nenašlapu tolik, kolik bych potřeboval, a mám tak obrovské problémy s technikou jízdy. Ale Krále Šumavy a nějaké závody českého poháru si nenechám ujít žádný rok. Závodit mě prostě baví. V zimě i létě.

V „důchodu“ do Jablonce? Bude si Lukáš Bauer jednou užívat pohodlí sportovního důchodu v Jablonci? Je to pravděpodobné. „Kdybych se chtěl po skončení kariéry i nadále pohybovat kolem lyží, je sever nejspíš jedinou možností,“ říká lyžař, jehož žena pochází z Nové Vsi u Jablonce.

Foto: Michal Sváček, MF DNES

Liberecký kraj je se svými kopci a těžkými sjezdy na trénink techniky přímo ideální. Co dalšího, kromě sportovní přípravy, tě s tímhle krajem spojuje?

Ještě medaile z MS a moje manželka, která je z Nové Vsi u Jablonce nad Nisou. Takže jsem skoro místní.

Uvažoval jsi někdy o stěhování?

Hodněkrát. Na Božím Daru mám

sice skvělé tréninkové podmínky, ale Jablonce je níž a teplota na tréninky je tu mnohdy mnohem příznivější. A kdybych se chtěl po skončení kariéry i nadále pohybovat kolem lyží, je sever nejspíš jedinou možností.

Ty bys chtěl tím kočovným životem žít i dál a vyměnit roli závodníka třeba za roli trenéra?

Občas si s tou myšlenkou pohrá-

vám. To celoroční cestování mi nijak zvlášť nevádí. Na konci zimy jsem samozřejmě rád, když jsem konečně doma, ale na druhou stranu bych jako trenér dělal něco, čemu jsem se věnoval celý život a čemu rozumím. A jako každý trenér bych samozřejmě trval na tom, že tomu rozumím líp než ostatní (smích).

Nebojíš se spíš toho, že s koncem

závodní kariéry skončí i všechno ostatní?

Trénovat mě sice nikdy moc ne bavilo, ale bez toho to nejde, a tak neodmlouvám. Závodění a ten cvrkot kolem něj naopak miluju a jen tak se s ním nerozloučím. Je těžké z toho světa vypadnout.

O rodině a dětech

Závodnického ducha projevují v různých sportech už i obě tvé děti. Chtěl bys, aby šly v tvých lyžařských stopách?

Určitě chci, aby uměly lyžovat, ale vrcholové lyžování snad ani ne. Tohle bohužel beru v té osobní rovině. Myslím si, že ve vedení nejsou kvalitní lidé a běžecké lyžování zatím bohužel nemá žádnou dlouhodobou koncepci, která by současné mládeži umožňovala trénovat a závodit tak, aby neztrácela v porovnání se světem. Navíc se s tím vedením hádám a nechci, aby to mé děti případně v budoucnu nějak odnesly. Lyže jsou krásný sport, ale tvrdý. Například cyklistika sice bolí taky, ale třeba studium je u ní jednodušší.

Jednou z daní, kterou platíš sportu, je to, že svoje děti prakticky nevidíš vyrůstat. Je to těžké?

To teda je. Dokud je člověk sám, není problém. Když jsou dva, pořádek se to dá zvládnout, ale jakmile přijdou děti, musí se to řešit. Vadí mi, že s nimi nejsem a přicházím o chvíle, kdy se jim třeba něco povede. Pak mi brečí do telefonu, že jsem u toho nebyl. Lyžování je práce spojená s časem. Člověk si může přijít na slušné peníze, pokud jezdí dobře, ale zase přichází o věci, které jsou možná cennější.

Dřív nebo později čeká každého z nás odchod do sportovního důchodu. Jak tohle prožíváš ty?

Slovo „důchod“ zní divně za všech okolností. Ale nijak zvlášť to neprožívám. Původně jsem plánoval vydržet do MS v Oslu, které je příští rok, ale ve Vancouveru jsem se rozhodl pokračovat dál a vydržet až do Soči. A když mě podpoří i rodina, nejspíš mi nestojí nic v cestě.

Očekáváš z této strany nějaké ulitímátum?

Doufám, že ne! (smích) Myslím, že můžu počítat s plnou podporou.

Šárka Sudová
spolupracovnice
MF DNES, lyžařka

Očima čtenáře

Parašutisté nad Šámalovou chatou

MF DNES přináší fotografie čtenáře Jaroslava Mála, které publikoval ve svém fotoalbu na serveru rajce.idnes.cz.

Jde o záběry ze Šámalovy chaty v Jizerských horách, kde se uskutečnila oslava instruktora parašutismu, který oslavil 50 let od svého prvního seskoku v Liberci.

Foto: Jaroslav Málka
zirkon.rajce.idnes.cz

Lidé zjistili, že dovolená na Liberecku může být skvělá

LIBEREC (ČTK) Dny domácího cestovního ruchu v sobotu v Liberci odstartovala státní agentura na podporu cestovního ruchu Czech-Tourism.

Liberecko je v rámci Česka vyhledávanou destinací pro sport a turistiku, a proto program představoval právě možnosti, jak v tuzemsku strávit aktivní dovolenou. I v horkém letním dni přilákal zábavní program do centra města stovky lidí. Někteří až tady s překvapením zjišťovali, co všechno vlastní region i ostatní kraje v létě nabízejí.

„Vůbec jsem nevěděla, že jsou na Ještědu koloběžky,“ řekla žena, která do Liberce přijela z České Lípy za nákupy.

K radnici ji přilákalo vystoupení Petra Spáleného, kterého náhodou cestou městem zaslechla. „Děti okamžitě vyrazily vyzkoušet skákací boty, nevím, jestli je z toho do večera dostanu,“ povzdechla si rezignovaně. Přimo na místě si však mohli zájemci otestovat i vozítko segway, jízdu na terénní kolo-

běžce nebo veslařský trenážer a další sportovní aktivity.

Ve stánku portálu Kudy z nudy mohli zájemci získat tipy na aktivní dovolenou v Liberci i kdekoli v Česku nebo se zapojit do některé ze soutěží. Hojně využívali i možnosti dát hlas oblíbené aktivitě v soutěži Ceny Kudy z nudy, která hledá nejlepší tuzemské turistické nabídky pro rok 2010. Každý příchod navíc získal slevovou knížku, která mu umožní využít služeb 15 turistických atraktivit v regionu za zvýhodněnou cenu.

Liberecký kraj patří spolu s Karlovarským k nejmenším v Česku, díky turisticky atraktivním lokalitám, jako jsou Krkonoše, Jizerské hory, Český ráj a okolí Máchova jezera, však tradičně patří k nejnavštěvovanějším. V loňském roce se v kraji ubytovalo bezmála 676 000 turistů a další tisíce přijely na jednodenní výlety. Podle průzkumu agentury CzechTourism míří turisté do Libereckého kraje hlavně za sportem a turistikou.

Kina V zahradě Lidových sadů dnes hrají Návrat idiota

Doksy

MÁJ

Máchova 542, tel. 487872279

Dešťová víla 20.00

Jablonce nad Nisou

LETNÍ KINO

Horní náměstí, tel. 483320419

Nejlepší z Brooklynu 21.45

RADNICE 70

Mírové náměstí 19, tel. 483311446

Shrek: Zvonec a konec 3D 17.30, 20.00

Liberec

CINESTAR

České mládeže 456, tel. 482 411 999

Princ z Persie: Písky času 14.30

Toy Story 3: Příběh hraček 3D 14.30

Předátoři 14.45, 17.00, 19.15, 21.30

Shrek: Zvonec a konec 15.15, 17.30, 20.00

Twilight sága: Zatmění 15.30, 18.15, 21.00

Toy Story 3: Příběh hraček 15.30

Kuky se vrací 15.40, 18.00

Dopisy pro Julii 16.00

Sexy 40 16.30, 18.45, 21.00

Shrek: Zvonec a konec 3D 16.45, 19.00, 21.15

Single Man 17.45, 20.00

Ženy v pokušení 18.15

Sex ve městě 2 20.15

Muži, kteří nenávidí ženy 20.45

LIDOVÉ SADY – ZAHRADA

Lidové sady 425/1

Návrat idiota, tel. 21.00